

odbor starostlivosti o životné prostredie Okresného uradu Bratis

KRP

Od: eia@samospravydomov.org
Odoslané: -1- streda 7. januára 2026 9:11
Komu: odbor starostlivosti o životné prostredie Okresného uradu Bratis
Kópia: zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac'
Predmet: RE: Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021

07.01.2026

0005196/2026

Prílohy 0 Vybavuje KRP 2026/358249 (2025/506760)

Upozornenie: Odosielateľ tejto e-mailovej správy nie je z rezortu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Ak nepoznáte odosielateľa a neviete, či je obsah bezpečný, neklikajte na odkazy ani neotvárajte prílohy.

Doplnenie odvolania voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021

A. Právna nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle litery zákona o EIA.

- 1) V čom spočíva nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť? V tom, že doteraz nevieme, či úrad rozhodol na základe stanovísk dotknutých orgánov a kritérií zo zisťovacieho konania (§29 ods.7 aktuálneho znenia zákona o EIA) alebo na základe komplexného zhodnotenia vplyvov (výklad Smernice o EIA v kontexte posledných rozhodnutí Súdneho dvora EÚ č. C-41/2024 a č.461/2024).

Napadnuté rozhodnutie je tak právne nezrozumiteľné. Podľa definície zrozumiteľnosti:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní.

Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Záverčné vyhodnotenie úradu je právne nezrozumiteľné – nie je totiž zjavné, či rozhodnutie bolo prijaté na základe celkového vyhodnotenia projektu len na základe informácií od navrhovateľa; alebo na základe konkrétnych kritérií zisťovacieho konania ako vyžaduje súbeh noriem §29 ods.7 a ods.17 aktuálneho znenia zákona o EIA.

Výsledkom je, že napadnuté rozhodnutie síce svojou štruktúrou a formou je primerané screeningu (predbežného prerokovania projektu=zisťovaciemu konaniu) podľa Smernice o EIA ale nie je v súlade s vnútroštátnou úpravou procesu zisťovacieho konania v zmysle už aj doslovného jazykového výkladu noriem §29 zákona o EIA práve preto, že nie je zjavné, ktoré konkrétne kritériá boli tými rozhodujúcimi pre vyslovenie záveru environmentálnej prijateľnosti hoci norma §29 ods.17 aktuálneho znenia zákona o EIA vyžaduje už podľa jazykového výkladu odkaz na konkrétne kritériá, ktoré boli pri rozhodnutí kľúčové a rozhodujúce.

Čo sa týka stanovísk dotknutých orgánov, tu platí názor súdnych autorít ako sudcovskej normotvorby (právo ius):

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďovať voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci

- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Precedenčný rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 115/84/2021-365)

Kombinácia absencie odkazov na konkrétne kritériá zisťovacieho konania a rozhodnutia založeného práve na tom, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie znamená, že hoci je rozhodnutie prijateľné z hľadiska formy, je neprijateľné z hľadiska obsahu už podľa doslovnej interpretácie vnútroštátnej právnej úpravy.

Vychádzajúc z názoru Súdneho dvora Európskej únie č. C-137/14, ak vnútroštátna úprava je prísnejšia ako Smernica o EIA, tak práva a povinnosti v rozsahu Smernice o EIA sú právne záväzné aj v tomto rozšírenom rozsahu a nielen v rozsahu Smernice o EIA samotnom.

- 2) Prečo je to stále problém? Podľa rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie č. C-137/14 a č. C-243/15 je nutné umožniť široký prístup zainteresovanej verejnosti k spravodlivosti tak, aby podmienky prístupu neboli príliš obštruktívne, pričom prílišná obštruktivnosť spočíva aj v: • ak sa vyžaduje minimálny počet členov environmentálnej organizácie podávajúcej žalobu v zmysle Smernice o EIA, • ak sa vyžaduje nadviazanie práva na prístup k spravodlivosti na porušenie subjektívneho práva environmentálnej organizácie • ak sa vyžaduje na oprávnenosť žaloby namietanie žalobných bodov v samotnom administratívnom konaní.

Európska komisia vedie proti Slovensku infringement INFR(2019)2223 a to od roku 2019 – celý vývoj Slovenska v tejto oblasti bol jedným z kľúčových a najviac vplyvných aplikačných pokusov.

Právny aj spoločenský vývoj na Slovensku preukázal, že napriek lobistickým a politickým záujmom niektorých biznisových a politických skupín je na Slovensku záujem na zvýšenej ochrane životného prostredia tak, aby materiálne zisťovanie vplyvov na životné prostredie bolo dôsledné a reálne. Súčasne sa potvrdilo, že je záujem, aby administratívne procesy pre úrady neboli príliš komplikované a zväzujúce; to však potom znamená, že sa do popredia kladú nároky na dôslednejšiu znalosť práva najmä z materiálneho hľadiska.

Spoločenský a právny vývoj na Slovensku preukázal, že napriek tomu že zainteresovaná verejnosť a jej členovia vrátane reprezentatívnych (akým je pre agendu EIA práve Združenie domových samospráv) nevykonáva svoju činnosť v rozpore s právom a ani nevykonáva svoju legitímnu činnosť nelegitímnym spôsobom (v prípade ZDS to preukazujú uznesenia vyšetrovateľa č. ČVS: ORP-321/1-VYS-B1/2021 a č. ČVS: ORP-692/3-VYS-B1-2021 ako aj závery konania MV SR o rozpustení ZDS č. SVS-OVS3-2021/008340, ktoré sú záväzné ako pre správny súd podľa §131 SSP, tak aj pre správny orgán podľa §40 ods.2 správneho poriadku) – tak administratívne úrady ako aj správne súdy kladú príliš obštruktívne požiadavky na priznanie účinného a reálneho prístupu zainteresovanej verejnosti k spravodlivosti vo veciach životného prostredia.

ZDS sa týmto odvolaním domáha, aby odvolací úrad rozhodol v súlade so Smernicou o EIA tak, ako bola záväzne vyložená rozsudkami Súdneho dvora EÚ č. C-263/08, č. C-115/09, č. C-240/09, č. C-416/10, č. C-244/12, č. C-461/13, č. C-137-14, č. C-461/14, č. C-243/15, č. C-463/20, č. C-41/24 a č. C-461/24; t.j. aby dôvodnosť odvolania odvodzoval aj od týchto rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie, a od spôsobu akým v týchto rozsudkoch Súdny dvor EÚ záväzným spôsobom vyložil Smernicu o EIA.

B. Šablónovité formulárové rozhodnutia ako právny základ nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti napadnutých rozhodnutí a teda nenaplneniu účelu a cieľa Smernice o EIA

- 3) Trváme na námietke plagiátorského a formulárového rozhodnutia (ako sme uvádzali v pôvodnom odvolaní).

Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojim významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určité údaje (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Teda rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôsobenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru. Formulárovosť spočíva v tom, že správny úrad si nachystal formulár, ktorý len automaticky vyplní vždy, keď je žalobcom za zainteresovanú verejnosť ZDS. Odmietajú sa totiž dôsledne a dôkladne zaoberať žalobnou vecou.

Skutkové zisťovanie úradu sa nahrádza rozsiahlym plagiátorstvom založeným na kopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu pričom sa predstiera, že ide o vlastné skutkové zistenia o vplyvoch zámeru na životné prostredie.

Vecné vybavenie sa nahrádza šablónovitým textom, ktorý sa v identickom znení len s drobnými štylistickými odchýlkami od roku 2020 uplatňuje naprieč Slovenskom bez ohľadu na typ zámeru, jeho lokalizáciu, príslušný úrad či iné špecifiká a to v znení:

Záverečné vyhodnotenie:

Okresný úrad Bratislava v rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona použil Okresný úrad Bratislava kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

Po preverení skutkového stavu možno konštatovať, že v oznámení o zmene navrhovanej činnosti boli uvedené predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. Opis priamych a nepriamych vplyvov hodnotí Okresný úrad Bratislava na úrovni oznámenia o zmene ako dostatočný. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. Informácie použité v oznámení o zmene navrhovanej činnosti sú dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona o posudzovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Okresný úrad Bratislava vyhodnotil predpokladané vplyvy súvisiace s realizáciou zmeny navrhovanej činnosti, s ohľadom na ich význam, vlastnosti a očakávaný rozsah (pravdepodobnosť, predpokladaný rozsah, predpokladaný účinok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu, vrátane novej kumulácie s okolitými činnosťami), ako environmentálne prijateľné.

(Typizovaný text záverečného vyhodnotenia použitý v napadnutom rozhodnutí)

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021, OU-BA-OSZP3-2025/501731-0556737/2025, OU-ZA-OSZP3-2025/059544-0215271/2025, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023). To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej „Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“

Netýka sa to len noriem zákona o EIA ale aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa zaoberajú životným prostredím ale aj osobitných predpisov, ktorými sa riadia vyhradené subjekty posudzovania (dotknuté orgány). Dotknuté orgány doručili viacero stanovísk, ktorých obsah odkazoval na normy osobitných zákonov a príslušný orgán postupoval nesprávne ak ich chápal ako „súhlasné“ lebo v skutočnosti boli „podmienečne súhlasné“ – a to v tom zmysle že ak sa záujmy životného prostredia podľa naznačených noriem osobitných zákonov potvrdia, tak projekt je environmentálne prijateľný, ale samotný dotknutý orgán v tomto smere neprinášal žiadne skutkové zistenia ani právne závery a preto ich mal vykonať príslušný orgán. Avšak príslušný orgán sa už týmito oblasťami zaoberal a tak porušil normu §2 písm.e zákona o EIA, keďže nevykonával dostatočné skutkové zisťovanie na potvrdenie podmienečného súhlasu vysloveného dotknutým orgánom. Ak sa príslušný orgán domnieval, že odpovede mali priniesť dotknuté orgány, mal ich v zmysle §29 ods.9 zákona o EIA vyzvať na doplňujúce vyjadrenie k vplyvom na životné prostredie, aby skutkové zistenia boli reálne a skutočné.

- 4) Účelom zákona je v zisťovacom konaní procedurálnym postupom podľa §29 zákona o EIA zabezpečiť podľa §2 písm.b až písm.e:
- zistiť, opísať a vyhodnotiť priame a nepriame vplyvy navrhovaného strategického dokumentu a navrhovanej činnosti na životné prostredie,
 - objasniť a porovnať výhody a nevýhody návrhu strategického dokumentu a navrhovanej činnosti a to aj v porovnaní s nulovým variantom,
 - určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia,⁴⁾
 - získať odborný podklad na schválenie strategického dokumentu a na vydanie rozhodnutia o povolení činnosti podľa osobitných predpisov.²⁾

Legislatívny odkaz „4)“ odkazuje na normu §8 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí rozlišujúcom medzi znečistením a poškodením životného prostredia:

§ 8 Znečisťovanie a poškodzovanie životného prostredia

- (1) Znečisťovanie životného prostredia je vnášanie takých fyzikálnych, chemických alebo biologických činiteľov do životného prostredia v dôsledku ľudskej činnosti, ktoré sú svojou podstatou alebo množstvom cudzorodé pre dané prostredie.
- (2) Poškodzovanie životného prostredia je zhoršovanie jeho stavu znečisťovaním alebo inou ľudskou činnosťou nad mieru ustanovenú osobitnými predpismi.

Ide pri tom o významný legálny pojem ktorého všeobecný význam možno definovať úvahou, že „znečistenie je prípustné ak nedochádza k poškodeniu životného prostredia“, pričom §11 zákona o životnom prostredí túto podmienku „zjemňuje“, že nesmie dochádzať „k zaťažovaniu územia ľudskou činnosťou nad mieru únosného zaťaženia“ pričom §12 zákona o životnom prostredí presne definuje, čo je prípustné a čo neprípustné zaťaženie životného prostredia.

Rozhodnutie zo zisťovacieho konania nediferencuje a nevyhodnocuje vplyvy z hľadiska ich významnosti ani len na základné delenie na znečistenie a poškodenie životného prostredia a už vôbec sa nezaobera ich mierou znečistenia či poškodenia životného prostredia.

Legislatívny odkaz „2)“ odkazuje na príslušné osobitné zákony, podľa ktorých sa bude navrhovaná činnosť povoľovať a teda nepriamo upriamuje pozornosť na skutkové zistenia, ktoré je potrebné z hľadiska podstatných skutkových zistení objasniť už v zisťovacom konaní.

Z hľadiska stavebného zákona ide najmä o §35 ods.6 „nového“ stavebného zákona č.25/2025, ktorý je náhradou za §47 „starého“ stavebného zákona č.50/1976 Zb. Stavebno-technické požiadavky sa nahrádzajú konkrétnym projekčným riešením, pričom okrem pôvodných stavebno-technických požiadavok pribudli aj inovačné, energetické či environmentálne požiadavky na projekčné riešenia; citujeme príslušné normy §35 ods.6 aktuálneho znenia stavebného zákona:

- e) urbanistický, architektonický, stavebno-technický a prevádzkový súlad navrhovanej stavby s okolím a charakterom miesta stavby,

g)	návrh stavby s ohľadom na záujmy ochrany životného prostredia vrátane opatrení na zmiernenie negatívnych vplyvov zmeny klímy a adaptáciu na nepriaznivé dôsledky zmeny klímy, najmä ochrany prírody, ochrany prírodných biotopov, mokradí, drevín a osobitne chránených častí prírody a krajiny, osobitne miest hniezdenia, rozmnožovania a odpočinku vtákov a netopierov a minimalizáciu tvorby odpadov,
i)	návrh vhodného konštrukčného riešenia nosných a nenosných konštrukcií stavby, technológie výstavby a progresívnych stavebných výrobkov,
j)	návrh stavebných materiálov deliacich a obvodových konštrukcií v záujme dosiahnutia aspoň minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budovy v rozsahu, v akom je to technicky, funkčne a ekonomicky možné,
n)	návrh estetických vnútorných a vonkajších priestorov stavby a za vytvorenie podmienok pre umiestnenie umeleckých diel, zelene a oddychových zón v rámci funkčných podmienok stavby, najmä v stavbách určených na užívanie verejnosťou a vo verejných priestoroch,

Na konkrétne opatrenia v zmysle týchto ustanovení zákona sa v zisťovacom konaní dopytovalo aj ZDS pričom odpovede sa nedočkal ani vo vyhodnotení jeho stanoviska ale ani nikde inde v rozhodnutí zo zisťovacieho konania (či už v podmienkach rozhodnutia ako novo uložených podmienok alebo v odôvodnení rozhodnutia, kde by predpokladané opatrenia ako súčasť predpokladaného projekčného riešenia boli vymenované).

- 5) Základnou zásadou ochrany životného prostredia je aj odbornosť podľa §16 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí:

§ 16

Výchova, osвета a vzdelávanie sa uskutočňujú tak, aby viedli k mysleniu a konaniu, ktoré je v súlade s princípom trvalo udržateľného rozvoja, k vedomiu zodpovednosti za udržanie kvality životného prostredia a jeho jednotlivých zložiek a k úcte k životu vo všetkých jeho formách.

Podľa §12 zákona č.525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie takéto vzdelanie a odbornú prípravu u pracovníkov príslušného orgánu posudzovania EIA ako aj u pracovníkov dotknutých orgánov predpokladá:

§ 12 Splnomocňovacie ustanovenie

Podrobnosti o osobitných kvalifikačných predpokladoch ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Takýmto podzákoným právnym predpisom je vyhláška č.462/2004 Z.z., ktorá predpokladá teoretické ale aj praktické zvládnutie aj zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí.

Táto zásada bola porušená práve plagiátorstvom, ktoré je svojou podstatou v priamom rozpore s odbornosťou; je jedným z jej protikladov.

Má to aj právny význam napr. v precedenčnom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu SR č.1Svk/41/2023, ktorým sa kladú nároky na rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní:

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďovať voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci
- To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že

príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

(precedenčný rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

6) Odbornosť je základným nárokom na rozhodnutie zo zisťovacieho konania nielen podľa veľmi skromnej judikatúry NSS SR ale aj podľa Súdneho dvora Európskej únie:

- C-463/20 - Namur-Est Environnement ASBL vs. Région Wallonne

Súdny dvor rozhodol, že postup národného práva, ktorý povoľuje prijatie predbežného rozhodnutia o odchýlení sa od ochranných opatrení pre prísne chránené druhy skôr, než sa vykoná posúdenie vplyvov na životné prostredie (EIA) v zmysle smernice 2011/92/EÚ a smernice 92/43/EHS (Habitat Directive) nie je zlučiteľný s právom EÚ. Konkrétne SDEÚ určil, že „vývojové povolenie“ (development consent) zahŕňa aj rozhodnutia v rámci zložitého procesu, ktorého účelom je posúdiť environmentálne účinky projektu na biotopy a druhy – a toto posúdenie musí byť vykonané pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré by umožnilo uskutočnenie projektu. Ďalej Súd konštatoval, že účasť verejnosti a jej právo byť vypočutá v procese rozhodovania o projekte musia byť zabezpečené už v prvej fáze procesu, teda pred prijatím takéhoto povolenia. Týmto rozhodnutím Súd zdôraznil, že nie je prípustné obchádzať EIA tým, že sa povolenia vydávajú postupne predtým, než sa vykoná posúdenie environmentálnych účinkov projektu, pretože to by znižovalo účinnosť ochrany stanovenú právnymi predpismi EÚ. Súd zdôraznil, že posúdenie vplyvov a účasť verejnosti musia byť zabezpečené ešte pred akýmkoľvek povolením, aby sa zachovala účinná ochrana životného prostredia. Týmto rozhodnutím SDEÚ potvrdil, že „postupné“ vydávanie povolení, ktoré obchádza EIA, porušuje smernicu 2011/92/EÚ a Habitat Directive.

- C-41/24 - Waltham Abbey Residents Association vs. An Bord Pleanála

Súdny dvor rozhodol, že články 4 ods. 4 až 6 Smernice o EIA sa musia vykladať tak, že ak počas predbežného overovania projektov (tzv. screening, na Slovensku zisťovacie konanie) podľa tejto smernice tretia strana poskytne orgánu objektívne informácie naznačujúce potenciálne významné vplyvy na životné prostredie (najmä ak sú predmetom samostatných environmentálnych smerníc), príslušný orgán je povinný požiadať navrhovateľa o dodatočné informácie a tieto zohľadniť pred rozhodnutím o tom, či je posudzovanie vplyvov na životné prostredie (EIA) potrebné alebo nie. Ak napriek takýmto pripomienkam možno na základe objektívnych skutočností vylúčiť pravdepodobné významné vplyvy na životné prostredie, orgán môže rozhodnúť, že EIA nie je potrebné aj bez povinnosti žiadať ďalšie informácie. Príslušný orgán pri zisťovaní potreby EIA nesmie ignorovať objektívne podané informácie o možných významných environmentálnych vplyvoch, ale musí buď žiadať doplnenie informácií, alebo – ak takéto pochybnosti objektívne vylúči – odôvodniť, prečo EIA nie je potrebná.

- C-461/24

Súdny dvor rozhodol, že smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (EIA) nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava stanovila, že orgány dotknuté projektom môžu byť konzultované súčasne s verejnosťou bez toho, aby verejnosť následne musela mať právo predložiť svoje pripomienky ku stanoviskám týchto orgánov. Podľa Súdneho dvora článok 6 ods. 3 písm. b Smernice o EIA nevyžaduje, aby verejnosť mala vždy aj oprávnenie vyjadriť sa k obsahu odborných posudkov a názorov kompetentných orgánov, ak tieto orgány boli so štandardným postupom konzultované spoju s verejnosťou. Uvedený prístup bol považovaný za kompatibilný s cieľmi efektívneho rozhodovacieho procesu, pretože povinnosť umožniť verejnosti komentovať všetky odborné stanoviská by mohla viesť k nadmernému zaťaženiu administratívnych orgánov a neprimeranému predlžovaniu konania, čo nie je v rozpore s cieľmi a požiadavkami smernice EIA.

7) Syntézou slovenskej precedenčnej normotvorby s normotvorbou Súdneho dvora EÚ si možno urobiť záver ako na úlohu dotknutej verejnosti tak aj na úlohu príslušného orgánu posudzovania EIA ale aj na úlohy vyhradených orgánov (dotknuté orgány a dotknutá obec) či na kvalitu a obsah rozhodnutí nasledovne:

- Dotknutá verejnosť nemá nárok na to, aby jej pripomienkam bolo vyhovené, ale má nárok na to, aby jej vyjadrenie bolo iniciáciou odbornej diskusie, ktorá má dať odpoveď na relevantnosť a primeranosť jej požiadavok a tieto majú byť jedným zo záverov rozhodnutia zo zisťovacieho konania; opakované či

typizované požiadavky ak smerujú k otázkam životného prostredia nie sú apriori neprípustné ani výslovne ale ani odvodené:

- „Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovie. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.
(precedenčné rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012)
- „Kasačný súd pritom netvrdí, že bolo povinnosťou správnych orgánov zapracovať návrhy sťažovateľa ním navrhnuté zmierňujúce opatrenie (grafitti na moste, lokálny parčík). V tejto súvislosti je treba poznamenať, že je potrebné rozlišovať, vždy v okolnostiach veci, aj otázku zneužitia práva na účasť v administratívnom konaní a zneužitia práva na prístup k súdu. Podania a niektoré návrhy sťažovateľa v administratívnom konaní však neboli prima facie nesúvisiace s predmetom konania, hoci žalovaný ich vyhodnotil ako neadekvátne, resp. že námietky sťažovateľa sa nezakladajú na skutočnosti.“
(precedenčné rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR č.2Svk/22/2021)

- Spôsob, akým uplatňovalo svoje procesné oprávnenia ZDS v minulosti ale aj v súčasnosti nie je v rozpore so Smernicou o EIA ale bolo jej naplnením (podstata ratio decidendi rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č.C-461/24); čo potvrdzuje, že celá snaha slovenských orgánov verejnej moci po roku 2015, kedy sa vytvorili procesné podmienky pre účasť dotknutej verejnosti bola šikanózna a súčasne vzhľadom na osobitné postavenie ZDS ako subjektu dotknutej verejnosti nielen z hľadiska práva ale aj slovenských spoločensko-politických reálií bola založená na viktimizačnej politike voči ZDS, pričom v období rokov 2015-2020 mala charakter skrytej viktimizačno-diskreditačnej politiky realizovanej hospodárskymi subjektami v médiách a v období rokov 2020 až 2024 podobu otvoreného konfliktu štátu so ZDS vyvolaného stranou SaS a jeho predsedom Richardom Sulíkom ako súčasťou volebného programu strany SaS a jej hospodárskej politiky ale aj politiky v oblasti spravodlivosti vo veciach životného prostredia, ktorá mala údajne pomôcť hospodárskym subjektom ale aj efektívnosti úradov verejnej moci tým, že sa oslabí právne postavenie zainteresovanej verejnosti vo všeobecnosti ako aj osobitne ZDS. Ukazuje sa, že táto politika bola v rozpore s účelom a cieľom Smernice o EIA aj z hľadiska procedurálneho, ktorým sa mala eliminovať úloha zainteresovanej verejnosti ako iniciátora odbornej diskusie. Aplikačná prax a procedurálny postup príslušného úradu posudzovania EIA nereflektuje túto najnovšiu normotvorbu Súdneho dvora EÚ.
- Odborná diskusia a procesy EIA majú prispievať k napĺňaniu európskeho zákona o environmentálnej taxonomii: Nariadenia Európskeho parlamentu a rady č.2020/852 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií. Iným slovom, proces EIA má objasniť akým spôsobom každá investícia podliehajúca procesu EIA či už formou predbežného posúdenia (zistovacie konania) alebo plnohodnotného posudzovania vplyvov na životné prostredie prispieva k trvalo udržateľným investíciám. Niektoré opatrenia a požiadavky tohto nariadenia sú v spojení s inými prameňmi práva EÚ obligatórne a priamo záväzné pre hospodárske podniky priamo týmto nariadením regulované, pre ostatné to znamená povinnosť tento rámec vytvárať a identifikovať v procesoch podľa Smernice o EIA. Ide o rámec tvorby európskych environmentálnych politík ale aj hospodárskych politík, či ich prieniku (napr. tzv. Balík obnovy, či nová politika tzv. kompasu konkurencieschopnosti).

- 8) Kvalita a obsah napadnutého rozhodnutia preukazuje, že ide o formalistické rozhodnutie založené na plagiáte bez vlastného skutkového zisťovania príslušného úradu posudzovania EIA pričom nebola zabezpečená ani len základná odborná diskusia tzv. vyhradených subjektov podľa Smernice o EIA a záver rozhodnutia (ako v odbornej rovine, tak aj v rovine uložených podmienok) sú len prevzatím neurčitých a všeobecných formulácií dotknutých orgánov bez toho, aby sa zabezpečila ich nezameniteľná súvzťažnosť k zámeru.

Ide o nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia lebo nie je zrejmé, v čom presne prebehla odborná diskusia medzi úradom, vyhradenými orgánmi a navrhovateľom, čoho sa týkala a aké má závery a nie je zrejmé, akým spôsobom bola ovplyvnená dotknutou verejnosťou.

- 9) Zdá sa, že ide o dôsledok chaotického právneho vývoja zákona o EIA, ako zistila vo svojej odbornej záverečnej práci JUDr. Kristína Šlosárová, ktorá ňou obhájila svoju akademickú hodnotu doktora práv:

Je zjavné, že cieľom predkladateľov je spraviť zo zisťovacieho konania iba formalistické konanie, bez uplatnenia cieľa, ktorý sa má týmto konaním dosiahnuť podľa európskej legislatívy, ukončiť ho v čo najrýchlejšej dobe a bez účasti verejnosti, ktorá by mohla predĺžiť konanie, či dokonca navrhovanú činnosť eliminovať poukázaním na možné vplyvy činnosti na životné prostredie

(rigorózna záverečná práca na tému „Posudzovanie vplyvov na životné prostredie s dôrazom na zisťovacie konanie o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti“; dostupná online: <https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioFormChildQ104L&sid=6D6DC5E985962C81DD82A7AC3881> a citovaná pasáž sa nachádza na str.78)

JUDr. Kristína Šlosárová je obzvlášť kvalifikovaný človek na posúdenie týchto otázok, nakoľko je pracovníčkou Okresného úradu Košice (<https://www.minv.sk/?okresne-urady-klientske-centra&urad=65&odbor=13&sekcia=kontakty#popis>) a vykonáva agendu odvolacieho orgánu vo veciach EIA. Svoju analýzu legislatívneho vývoja založila na extenzívnom štúdiu a analýze rôznych zisťovacích konaní s rôznymi vstupmi dotknutej verejnosti.

Slovensko pri tom je v referenčnom rámci rokov 2019 až doteraz skúmané Európskou komisiou pre nedodržiavanie Smernice o EIA a je rámcované dvomi verejnými oznamami Európskej komisie v úradnom vestníku, ktoré naznačujú aj hlbšie korene nesúlady so Smernicou:

Októbrový súbor prípadov porušenia povinnosti: kľúčové rozhodnutia

Posudzovanie vplyvov na životné prostredie: Komisia vyzýva DÁNSKO, ŠVÉDSKO, GRÉCKO, RAKÚSKO, LUXEMBURSKO, PORTUGALSKO, SLOVINSKO, SLOVENSKO a CHORVÁTSKO, aby zlepšili svoje vnútroštátne pravidlá

Komisia vyzýva Dánsko, Švédsko, Grécko, Rakúsko, Luxembursko, Portugalsko, Slovinsko a Chorvátsko, aby svoje vnútroštátne právne predpisy zosúladiť so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov na životné prostredie). Smernicou sa zabezpečuje posudzovanie vplyvov verejných a súkromných projektov na životné prostredie ešte pred ich schválením. Členské štáty EÚ v apríli 2014 prijali nový právny predpis EÚ (smernica 2014/52/EÚ), ktorým sa znižuje administratívna záťaž, pozdvihla sa úroveň ochrany životného prostredia a dosiahlo sa, aby obchodné rozhodnutia o verejných a súkromných investíciách boli spoľahlivejšie, predvídateľnejšie a udržateľnejšie. Pokiaľ ide o Dánsko, nedostatky zahŕňajú nejasné vnútroštátne pravidlá prijímania projektov na základe legislatívnych aktov, nesprávne prijatie ustanovení o konzultácii s verejnosťou a príslušnými orgánmi a nesprávne vnútroštátne ustanovenia o požadovanom obsahu rozhodnutí o povolení. Pokiaľ ide o Švédsko, nedostatky zahŕňajú nesprávne vnútroštátne požiadavky na preverovanie a povoľovanie viacerých kategórií projektov uvedených v smernici, nesprávne prijatie ustanovení o konzultácii s verejnosťou a príslušnými orgánmi a nesprávne vnútroštátne ustanovenia o požadovanom obsahu rozhodnutí o povolení. Grécko takisto netransponovalo viaceré ustanovenia smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, resp. niektoré z nich netransponovalo správne. Podľa gréckych právnych predpisov sa smernica o posudzovaní vplyvov na životné prostredie automaticky nevzťahuje na všetky projekty slúžiace na účely národnej obrany. Podľa uvedenej smernice je však takéto vylúčenie možné až po preskúmaní každého jednotlivého projektu a len ak sa členský štát domnieva, že uplatnenie postupu posudzovania vplyvov na životné prostredie by malo nepriaznivý vplyv na účely obrany alebo civilnej ochrany. Takisto nevypracovalo právne ustanovenie, ktoré by orgánom Helénskej republiky ukládalo povinnosť informovať verejnosť o rozhodnutí prijatom iným členským štátom, keď je Helénska republika dotknutým členským štátom, pokiaľ ide o projekt na území iného členského štátu. Pokiaľ ide o Rakúsko, v tomto prípade sa rieši niekoľko problematických aspektov rakúskeho zákona, ktorým sa transponuje zmenená smernica o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Nadväzuje sa na príslušnú judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa prahových hodnôt pre posudzovanie konkrétnych projektov. Týka sa to najmä nevhodných prahových hodnôt, ktorými sa z rozsahu pôsobnosti smernice vylučujú projekty týkajúce sa ťažby ropy a zemného plynu (C-531/13), odlesňovania (C-329/17) a územného plánovania. V tejto veci sa rieši aj nový rakúsky zákon týkajúci sa projektov v oblasti infraštruktúry v „osobitnom verejnom záujme“ (Standortentwicklungsgesetz), ktorý bol prijatý v roku 2019. V prípade Luxemburska existujú obavy týkajúce sa postupov účasti verejnosti. Vec sa týka objasnenia možnosti konzultácie s verejnosťou podľa zákona o vidieckom konaní z roku 1964, prelože sa v ňom nepredpokladá elektronická konzultácia s verejnosťou, ani konzultácia príspevkov verejnosti, a ani to, že správa o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je súčasťou širšej dokumentácie. Pokiaľ ide o Portugalsko, Komisia identifikovala niekoľko nedostatkov v právnych predpisoch prijatých na transponovanie zmenenej smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Medzi kľúčové otázky patrí rozsah pôsobnosti smernice, pravidlá verejnej konzultácie, pravidlá postupov cezhraničného posudzovania vplyvov na životné prostredie a vymedzenie niektorých projektov uvedených v prílohách. V Slovinsku sa hlavné nedostatky týkajú časových rámcov cezhraničných postupov, absencie požiadavky, aby príslušné orgány zohľadňovali výsledky predbežných overovaní alebo posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a nesprávneho transponovania požiadaviek na prispôbenie monitorovacích parametrov povaha, umiestnenia a veľkosti projektu a

ROZHODNUTIA O NESPLNENÍ POVINNOSTI | 18. 6. 2025 | Brusel | Odhadovaný čas čítania: 51 min

Júnový súbor prípadov porušenia povinnosti: kľúčové rozhodnutia

1. Životné prostredie

Komisia vyzýva SLOVENSKO, aby uviedlo svoje vnútroštátne právne predpisy do súladu so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie Európska komisia rozhodla o zaslaní dodatočnej formálnej výzvy Slovensku [INFR(2019)2223], pretože neuviedlo svoje vnútroštátne právne predpisy do súladu so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (smernica 2011/92/EÚ zmenená smernicou 2014/52/EÚ). Podľa smernice sa musia veľké stavebné projekty alebo projekty rozvoja v EÚ posúdiť z hľadiska ich vplyvu na životné prostredie, a to pred začatím projektu. Slovensko správne netransponovalo všetky požiadavky smernice o posudzovaní vplyvov na životné prostredie do svojho vnútroštátneho práva. Nedostatky v transpozícii sa týkajú najmä včasnosti rozhodnutí, možných konfliktov záujmov, ako aj nedostatku účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. V októbri 2019 Komisia zaslala Slovensku formálnu výzvu a Slovensko súhlasilo s tým, že odstráni zistené nedostatky. Následne 1. januára 2025 nadobudla účinnosť novela slovenského zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a 15. marca 2025 nadobudol účinnosť nový slovenský stavebný zákon. Napriek tomuto úsiliu o odstránenie nedostatkov však súčasný legislatívny rámec na Slovensku stále nie je v úplnom súlade so smernicou o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, najmä pokiaľ ide o prístup k spravodlivosti. Komisia preto zasiela Slovensku dodatočnú formálnu výzvu. Slovensko má teraz dva mesiace na to, aby odpovedalo a odstránilo nedostatky, na ktoré Komisia poukázala. Ak Komisia nedostane uspokojivú odpoveď, môže rozhodnúť o vydaní odôvodneného stanoviska.

(https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/inf_25_1241)

Zdá sa, že zásadným spôsobom sa na tom podpísala práve politika ministerstva hospodárstva vedená Richardom Sulíkom, ministerstva životného prostredia vedená Jánom Budajom a ministerstva spravodlivosti resp. správnych súdov vedené Máriou Kolíkovou – a ich snaha o elimináciu vplyvu zainteresovanej verejnosti politikou viktimizácie ZDS.

Súčasná právna úprava vytvára predpoklady na eurokonformné uplatňovanie práva EÚ a napráva aj chyby bývalých vlád. Súčasná hospodárska politika ako ministerstva hospodárstva ale aj ministerstva životného prostredia je indiferentná a ponecháva na jednotlivých aktéroch ako svojou činnosťou naplnia nielen literu ale aj obsah a účel zákona o EIA a Smernice o EIA. Nedá sa nevšimnúť extrémna zdržanlivosť politických predstaviteľov aj na tie témy, ktoré sú predmetom mediálneho záujmu. Ide o aktívne popretie sulíkovín ako v legislatíve, tak aj v aplikácii zákonodarnej ale aj výkonnej moci.

ZDS má záujem svojou odbornou a vysokokvalifikovanou činnosťou prispieť nielen k tvorbe zákonov ale aj zabezpečeniu eurokonformnej aplikačnej praxe.

ZDS má záujem na konštruktívnej verejnej participácii ako s orgánmi verejnej moci ale aj s navrhovateľmi pričom však bude súčasne efektívnym prvkom brzd a protiváh z hľadiska právneho štátu a spravodlivosti vo veciach

životného prostredia a z tohto pohľadu bude vždy chrániť verejný záujem ochrany životného prostredia tak ako ho predpokladá slovenské ale aj európske právo.

ZDS má záujem na tom, aby „nový“ zákon o EIA, ktorého textové znenie je v súlade so Smernicou o EIA a vytvára priestor pre jej uplatňovanie aj v slovenských podmienkach bol skutočne v súlade so Smernicou o EIA uplatňovaný ale aj v súlade s Nariadením o vytvorení rámca pre udržateľné investície a tým prispieval nielen k rozvoju environmentálneho práva na Slovensku, ale prispieval aj k tvorbe environmentálnych politík ako na úrovni jednotlivých investorov tak aj na úrovni národných strategických plánov.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustálemu zlepšovaniu a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach

(<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie

(https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete

(<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

• Zásady Integrity konania ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>

• Environmentálne princípy činnosti ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

--

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovňanskova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravaydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com

From: eia@samospravaydomov.org <eia@samospravaydomov.org>

Sent: Thursday, December 25, 2025 8:56 PM

To: oszp.BA@minv.sk

Cc: zds-mailing-list@googlegroups.com; 'Jan Tkac' <tkac.jan@gmail.com>

Subject: Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021

Odvolanie voči rozhodnutiu zo zisťovacieho konania č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021

Podľa §30 ods.1 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.*“; Združenie domových samospráv (ZDS) je dotknutou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §29 ods.20 zákona o EIA „*Dotknutá verejnosť uvedená v §3 písm.t) sa môže žalobou domáhať zrušenia*

záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania vydaného podľa odseku 15, ktorým sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena sa nebude posudzovať podľa tohto zákona, a napadnúť jeho vecnú alebo procesnú zákonnosť.“; Zrušenie domových samospráv (ZDS) je zainteresovanou verejnosťou podľa §3 písm.t zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a ZDS toto právo aj využíva.

Podľa §7 ods.1 písm.a Správneho súdneho poriadku „*právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená*“.

Za riadne odvolacie konanie je tak možno možné považovať až odvolacie konanie podľa zákona č.24/2024 Z.z. o EIA v znení účinnom od 01.11.2025 (*vyhlásené resp aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA*). Je to z dôvodu, že až aktuálne znenie „nového“ zákona o EIA obsahuje komplexné normy upravujúce všetky náležitosti rozhodnutia o odvolaní a procese, ktorý k nemu vedie; svojim charakterom tak majú aj charakter osobitného procesu odvolania, v ktorom je však zabezpečený suspenzívny a devolutívny charakter odvolania ako aj úplný prieskum napadnutého rozhodnutia, čo sú rozhodujúce kritériá pre akceptovanie názoru, že ide o riadny aj keď vo vzťahu k správneho poriadku (ktorý sa síce neuplatňuje, ale s ktorým sa v súdnom prieskume porovnáva) osobitný inštitút odvolania. Napravuje sa tak dlhodobý legislatívny chaos z rokov 2020 až 2025, kedy nosnou ideou legislatívnych úprav bola eliminácia zainteresovanej verejnosti – a špecificky ZDS – z procesov EIA.

Zákon o EIA obsahuje intertemporálnu doložku len pre zámery týkajúce sa osobitných prevádzok posudzovaných v integrovanom konaní podľa zákona č.39/2013 Z.z.; v ostatných prípadoch sa rozhodnutie vydá podľa aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Podľa §30 ods.1 a ods.2 aktuálneho znenia zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „*Proti záväznému stanovisku zo zisťovacieho konania môže podať odvolanie navrhovateľ, dotknutá verejnosť a dotknutá obec, na ktorej území sa má navrhovaná činnosť alebo jej zmena realizovať.*“ a to v lehote „*Dotknutá verejnosť môže podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa zverejnenia záväzného stanoviska zo zisťovacieho konania v centrálnom informačnom systéme.*“. Predmetné rozhodnutie bolo na enviroportále.sk (<https://www.enviroportal.sk/eia/detail/juzne-mesto-zona-ab1-bratislava-petrzalka>) zverejnené dňa 10.12.2025:

Záväzné stanovisko zo ZK pred nadobudnutím právoplatnosti			
☐	Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania zmeny navrhovanej činnosti_Južné mest.pdf	PDF 580 kB	10.12. 2025

a teda a teda 15-dňová lehota na podanie odvolanie podľa §30 ods.2 zákona o EIA trvajúca do 25.12.2025 bola zachovaná.

Napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárové rozhodnutie a ako také je arbitrárne, svojvoľné, nepreskúmateľné a nezrozumiteľné:

- 1) Napadnuté rozhodnutie je štruktúrované a jeho obsah je formulovaný napriek derogácii správneho poriadku spôsobom, aký predpokladá §47 správneho poriadku. Dotknuté orgány sa tak nedokázali oslobodiť od vplyvu vnútroštátneho všeobecného procesného právneho predpisu, čo má zásadný vplyv na jeho kvalitu a to aj na právnej stránke.

V prvom rade je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a nezrozumiteľné bez toho, aby adresát či jeho čitateľ nekonfrontoval jeho obsah s podkladmi rozhodnutia; nie je zrejmé, ktoré časti rozhodnutia sú voľnou úvahou úradu, ktoré sú skutkovými zisteniami úradu a ktoré sú právnym vyhodnotením vo veci samej. Samotné stanoviská dotknutých orgánov sú šablónovité bez skutkovej súvislosti k posudzovanému projektu a obmedzujú sa na parafrázu zákonných požiadavok. Takto štruktúrovaný obsah rozhodnutia a jeho podkladov zakladá jeho nepreskúmateľnosť podľa jej definície právom iuris: *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie*

neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Pre rozhodnutia zo zisťovacieho konania, najmä po jeho poslednej rekodifikácii, je potrebné vychádzať z nasledovných požiadavok práva iuris a to na základe normatívneho pôsobenia rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci č. C-461/24 zo dňa 01.08.2025 (Asociación Autónoma Ambiental e Cultural Petón do Lobo v Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais and Eurús Desarrollos Renovables SLU, ECLI:EU:C:2025:620):

- Hlavné právne otázky spočívali v riešení prejudiciálnych otázok:
 - Čo je presne myslené pojmom „hlavné správy a stanoviská“ podľa článku 6 ods. 3(b) EIA smernice?
 - Musia článku 6 ods. 3(b) EIA smernice tieto stanovené správy a stanoviská verejnosti aktívne komunikovať ešte pred vydaním rozhodnutia, aby verejnosť mohla predložiť svoje pripomienky?
 - Je národná úprava, v ktorej verejnosť nemá právo vyjadriť sa ku stanoviskám orgánov (napr. regionálnych environmentálnych úradov), kompatibilná s čl. 6 EIA smernice?
- Nosná argumentácia Súdneho dvora
 - Článok 6 EIA smernice musí byť vykladaný komplexne — participácia verejnosti nie je obmedzená len na jeden formálny krok, ale zahŕňa časnú a komplexnú možnosť vyjadrenia sa k projektovým informáciám pred prijatím rozhodnutia.
 - Smernica neustanovuje povinnosť osobitne komentovať každé odborné stanovisko, pokiaľ sú preskúmané informácie dostupné a verejná účasť je umožnená reagovať na to, čo je relevantné pre environmentálnu úroveň posudzovania projektu.
 - Účinné informovanie verejnosti pred prijatím rozhodnutia je jadrom práva na participáciu, a ak to národné postupy zabezpečujú iným spôsobom (napr. sprístupnením EIA správy alebo iných relevantných podkladov), smernica to nevyvracia.
- Prečo je toto rozhodnutie dôležité pre EIA a postavenie verejnosti
 - Rozsudok konkretizuje procesné povinnosti členských štátov v súvislosti s participáciou verejnosti v EIA konaniach — súdny preklad nezaväzuje automatický samostatný komentár ku každému odbornému stanovisku, ale kladie dôraz na dostupnosť relevantných informácií a ich včasnosť.
 - Týmto rozhodnutím SDEU vyvažuje cieľ efektívneho verejného zapojenia a praktickú stránku administratívnych konaní, čím predchádza neprimeraným byrokratickým prekážkam, ktoré by mohli viesť k zbytočnému predlžovaniu EIA procedúr.

Uvedené rozhodnutie Súdneho dvora má zásadný vplyv na správnu interpretáciu obsahu noriem upravujúcich rekodifikovaný proces zisťovacieho konania podľa aktuálneho znenia zákona o EIA:

- Procesná úprava §29 ods.6 zákona o EIA upravuje proces umožňujúci subjektom majúcom záujem na verejnej participácii podľa čl.6 Aarhuského dohovoru v kontexte čl.6 ods.7 Aarhuského dohovoru „*Spôsoby účasti verejnosti umožnia verejnosti predložiť písomné alebo v prípade potreby na verejnom prerokovaní alebo preskúmaní so žiadateľom akékoľvek pripomienky, informácie, analýzy alebo názory, ktoré považuje za dôležité vo vzťahu k navrhovanej činnosti.*“
- Možnosť vyjadrenia podľa §29 ods.6 zákona o EIA musí umožniť vyjadriť sa aj k stanoviskám dotknutých orgánov a to ešte pred tým, ako je prijaté konečné rozhodnutie. Toto ustanovenie je na Slovensku aplikované ako možnosť podať odvolanie podľa §30 zákona o EIA pre vecné nedostatky.
- Obsah stanovísk dotknutých orgánov musí byť dostatočne informačne bohatý a kvalitný na to, aby spĺňal požiadavku včasnosti a úplnosti skutkovo relevantných informácií vo vzťahu ku konkrétnemu projektu; ak pripomienky dotknutých orgánov takými nie sú potom ich nemožno

hodnotiť ako „hlavné správy a stanoviská“ podľa čl.6 ods.3(b) Smernice o EIA a to spôsobuje potrebu ďalšieho skutkového zisťovania vo veci samej.

- Nie je nevyhnutné, aby verejnosť musela predložiť svoje pripomienky konkrétne k stanoviskám orgánov, pokiaľ sú tieto stanoviská zahŕňané do širších informácií, ktoré sa verejnosti sprístupnia včas (napr. do samotného posudzovacieho materiálu alebo EIA správy). Ak verejnosť má prístup k adekvátnym informáciám a čas na vyjadrenie, jej právo na účinnú participáciu je splnené, aj keď v domácom postupe neexistuje explicitné právo pripomienkovať len stanoviská orgánov.

Vecná a procedurálna správnosť napadnutého rozhodnutia je sporná už podľa vnútroštátnej regulácie; požiadavka na včasnosť a úplnosť informácií o životnom prostredí je súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky od jej vzniku v podobe ústavného článku č.45 Ústavy SR podľa ktorého musia byť informácie o životnom prostredí súčasne aj úplné aj včasné; nepostačuje neúplná včasnosť či včasná neúplnosť informácií o životnom prostredí; pričom z judikátu R 33/06 vyplýva, že tieto informácie o životnom prostredí musia byť dostatočne zrozumiteľné a jasné zo samotného rozhodnutia a nepostačuje, že sú súčasťou administratívneho spisu, ako nepostačuje ani nedostatočná konkluzívnosť vlastného vecného a právneho vyhodnotenia.

Teraz je táto požiadavka výslovne upravená v právnom poriadku Európskej únie vo forme rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č. C-461/24 zo dňa 01.08.2025 (Asociación Autonomica Ambiental e Cultural Petón do Lobo v Dirección Xeral de Planificación Enerxética e Recursos Naturais and Eurús Desarrollos Renovables SLU, ECLI:EU:C:2025:620) ako záväzná úprava eurokonformného výkladu Smernice o EIA, ktorá je do vnútroštátneho právneho poriadku recipovaná normou §66 zákona o EIA. Vnútroštátny orgán je viazaný záväzným výkladom obsahu Smernice o EIA tak ako ho vykladá Súdny dvor EÚ vo svojej judikatúre.

Uvedeným sa príslušný orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie dôsledne neriadil, čo spôsobuje vecnú a procedurálnu nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

- 2) Predmetné rozhodnutie č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021 je totiž je tzv. formulárovým rozhodnutím. Pojem „formulárové rozhodnutie“ nie je definovaný; avšak už svojím významom naznačuje, že ide o rozhodnutie štátneho alebo správneho orgánu vydané podľa predtlačenej vzoru (formulára), v ktorom sa vyplňujú len určitými údajmi (mená, čísla, dátumy, konkrétne výkony). Ide teda o rozhodnutie, ktoré neobsahuje individuálne vypracované právne odôvodnenie, ale len aplikáciu predom daného vzoru – s minimálnou alebo s úplne chýbajúcou prispôsobenosťou ku konkrétnemu prípadu. Takéto rozhodnutie môže mať charakter: automatizovaného rozhodnutia – keď sú základné podmienky splnené a rozhodnutie je vydané bez individuálneho posúdenia každého konkrétného prípadu alebo rozhodnutia, ktoré neobsahuje rozsiahle odôvodnenie, alebo v ktorom nie je priestor na dodatkové zohľadnenie okolností nad rámec štandardného vzoru.

Ako sa ukáže v ďalšom texte, pochybenie uvedené v predchádzajúcom bode môže byť dôsledkom nedostatočného právneho povedomia ale aj dôsledkom mechanického automatizovaného rozhodovania do pripravenej šablóny, v ktorej úrad „zabudol“ upraviť príslušné zákonné ustanovenia; resp. ide o kombináciu uvedených faktorov.

V ďalšom texte podrobne zdôvodníme právny význam skutočnosti, že napadnuté rozhodnutie je tzv. formulárovým rozhodnutím.

- 3) Uvedené má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, mierne sa totiž zmenili normy upravujúce výrokovú časť rozhodnutia a to ako v smere ich číselného označenia, tak aj v smere ich obsahových náležitostí.

Výrok rozhodnutia upravuje norma §29 ods.8 a ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“

- „Závazné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie. ...“

Výrok rozhodnutia podľa dnes už neúčinného §29 ods.7 a ods.15 vyhláseného znenia „nového“ zákona o EIA bol upravený nasledovne:

- „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 4 a 5.“
- „Ak v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona, záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania po nadobudnutí účinnosti oprávňuje navrhovateľa podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov. Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktorý príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti projektu alebo plánovaného opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť tomu, čo by inak mohli byť významné nepriaznivé vplyvy na životné prostredie, ak ich navrhovateľ navrhol.“

Ak to porovnáme s normami §29 ods.3 a ods.13 poslednej verzie „starého“ zákona o EIA účinného do konca roku 2024:

- „Ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4.“
- „Výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecnými predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.“

Vidíme tak, že výroková časť rozhodnutia sa vracia ku koncepcii a obsahovým náležitostiam pôvodnej úpravy; signifikantnou je najmä kompetencia úradu sám určovať primerané zmierňujúce a adaptačné opatrenia, ktorá sa po krátkej odluke znovu vracia do noriem upravujúcich rozhodovacie kompetencie príslušného úradu.

Z hľadiska verejnej kontroly rozhodnutí rozhodnutí zo zisťovacieho konania sa od roku 2015 nezmenilo nič – právo podať odvolanie a správnu žalobu bolo zachované; mení sa len to, že namiesto všeobecného procesného právneho poriadku (správny poriadok) sa prijala nová komplexná procesná úprava v §29 a §30 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Z hľadiska verejnej participácie verejnosti a zainteresovanej verejnosti v zisťovacích konaniach, tak sa zachováva obligatornosť základnej písomnej konzultácie s verejnosťou, ktorá má formu „nevyžiadaného stanoviska“ podľa §29 ods.6 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA, ktoré musí byť prejednané na ústnom pojednávaní a následne musí byť vyhodnotené v odôvodnení rozhodnutia. Súčasne však fakultatívne umožňuje aj rozšírené písomné konzultácie s odbornou verejnosťou podľa §29 ods.9 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA.

Pri troške nadsázky a pri zohľadnení rozhodujúceho vplyvu ZDS a jeho predsedu na legislatívny vývoj v tejto oblasti (ktorý je nesporný) – dá sa konštatovať, že očakávania tej časti populácie, ktorej očakávania reprezentoval Richard Sulík vo forme eliminácie ZDS a zainteresovanej verejnosti zo zisťovacích konaní sa vôbec nenaplnili; dá sa rovnako konštatovať, že sa nenaplnili ani očakávania Jána Budaja, ktorý chcel zachovať neprehľadnú legislatívu z dôvodu zachovania vplyvu „jeho“ ekologických byrokratov alebo byrokratických ekológov → dá sa však konštatovať, že ZDS využitím čl.7 Aarhuského dohovoru (právo ovplyvňovať legislatívu vo veciach životného prostredia) maximálne

využilo vťahnutie jeho predsedu do politického boja a spoločenskej diskusie aby demokratickými procesmi zastupiteľskej ale aj priamej demokracie bol prijatý taký zákon o EIA (ako aj stavebný zákon) upravujúci všetky formy EIA, ktoré vyhovujú aj ekologickým mimovládkam ale sú aj procesne jednoznačné a sústreďujú sa na odborné procesy tak, aby bola zabezpečená hlavná funkcia zisťovacieho konania a tým je odborná diskusia prostredníctvom odborníkov:

„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovie. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovaní procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej rovine vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Konštatná judikatúra Najvyššieho súdu SR a následne aj Najvyššieho správneho súdu SR.

Je právnym ale aj odborným záujmom ZDS, aby táto nová legislatíva vošla do aplikačnej praxe tak ako má v zmysle vyššie uvedených interpretácií noriem zákona o EIA právne pôsobiť a tak, aby jej využívanie bolo všetkými aktérmi vykonávané dobromyseľne a tak, aby sa naplnil teleologický výklad právneho poriadku a eurokonformný výklad právneho poriadku.

Tieto legitímne očakávania od pôsobenia aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA neboli napadnutým rozhodnutím naplnené a preto za účelom zabezpečenia nápravy ZDS využíva tento opravný prostriedok. ZDS tým realizuje ústavné právo na dobrú správu vecí verejných podľa čl.30 ods.1 Ústavy SR.

- 4) Podľa §29 ods.8 zákona č.24/2006 Z.z. „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“

Uplatnenie tejto normy zákona o EIA je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné pre nedostatok právneho vyhodnotenia spočívajúceho v uvedení, ktoré konkrétne kritériá boli použité, ako boli použité a vyhodnotené a aký vplyv malo toto vyhodnotenie na výrok rozhodnutia či už v časti o ďalšom neposudzovaní alebo v časti uloženia podmienok rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie je založené na plagiáte – extenzívnom prekopírovaní rozsiahlych častí zámeru bez označenia, že ide o citáciu zámeru a jeho vydávaní za vlastné vyhodnotenie úradom. posudzovania.

Hoci citovanie a použitie zámeru je legitímne a správne, nemôže však súčasne slúžiť ako skutkové zistenia navrhovateľa identifikované v zámere, skutkové zistenia úradu posudzovania EIA zistené v zisťovacom konaní a zároveň vyhodnotenie kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA; môže ísť len o jednu z uvedených alternatív. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sa jedná o plagiát (doslovnú a neoznačenú kópiu) rozsiahlych častí zámeru.

Odôvodnenie neobsahuje uvedenie hlavných dôvodov na ktorých bolo založené; vyhodnotenie je všeobecné a nekonkrétne: „Okresný úrad v rámci zisťovacieho konania z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona o posudzovaní vplyvov vychádzal z oznámenia o zámere navrhovanej činnosti, pričom použil aj kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní vplyvov, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.“

Takto koncipované vyhodnotenie je nepreskúmateľné:

- O nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie

neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

Z odôvodnenia rozhodnutia nie je možné si utvoriť zrozumiteľný názor na to, na základe ktorých kritérií úrad rozhodol tak ako rozhodol a prečo tak rozhodol. V odôvodnení absentuje celý kauzálny nexus racionálne prepájajúci skutkové zisťovanie s výrokom rozhodnutia práve z hľadiska aplikácie normy §29 ods.7 zákona o EIA v časti použitých kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA ako aj v prípade niektorých stanovísk dotknutých orgánov.

Pre úplnosť uvádzame, že skutočnosť, že žiaden z dotknutých orgánov nepožadoval ďalšie posudzovanie nie je dostatočné pre záver, že posudzovanie nie je potrebné:

- *ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov*
- *kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci*
- *To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav vecí, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie vecí vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.*

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Z rozhodnutia je nezrozumiteľné ako úrad posudzovania EIA uplatnil pri svojom rozhodovaní normu §29 ods.7 zákona o EIA – teda aké kritériá pri rozhodovaní uplatnil a ako, ako boli pri rozhodovaní použité doručené stanoviská a aký kauzálny vplyv malo použitie kritérií zisťovacieho konania a doručených stanovísk na výrokovú časť rozhodnutia.

Podmienky rozhodnutia boli určené tak, že príslušný úrad ich automaticky mechanicky „preklopil“ do podmienok rozhodnutia. Účelom zisťovacieho konania nie je svojvoľne konať a automaticky preklápať do podmienok a odsúvať tak ich riešenie na povoľovacie konania; tým príslušný úrad zaťažuje predmetné rozhodnutie nedostatkami a súčasne vyvoláva zahlcovanie povoľovacích orgánov, ktoré by mali mať zo zisťovacieho konania identifikované všetky vplyvy a už len skúmať naplnenie podmienok.

Práve naopak, preklápanie vyjadrení dotknutých orgánov do podmienok rozhodnutia indikuje nedostatočné skutkové zisťovanie a reálnu pochybnosť, či vlastne nevzniká potreba ďalšieho posudzovania – najmä ak príslušný orgán „preklopil“ v zásade všetky vyjadrenia dotknutých orgánov a aj verejnosti – čo znamená, že asi je dosť dôvodov sa vplyvmi na životné prostredie ďalej zaoberať a to zrejme aj vo fáze EIA – uvedené naznačuje objektívnu potrebu ďalšieho posudzovania.

- 5) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti odôvodnenia rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.3 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

Uvedenú normu úrad nerešpektoval nakoľko neuviedol hlavné dôvody pre ktoré rozhodol o ďalšom neposudzovaní a ani neuviedol odkaz na príslušné kritériá zisťovacieho konania, ktoré boli rozhodujúce pri takomto rozhodnutí. . To má za následok, že napadnuté rozhodnutie nie je zrozumiteľné a preskúmateľné na základe akých konkrétnych kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA úrad rozhodol a prečo (kauzálny nexus).

Napadnuté rozhodnutie síce obsahuje časť s textom:

Záverečné vyhodnotenie:

Okresný úrad Bratislava v rámci zisťovacieho konania posúdil zmenu navrhovanej činnosti z hľadiska povahy a rozsahu zmeny navrhovanej činnosti, miesta vykonávania a významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľov, pričom vzal do úvahy súčasný stav životného prostredia v dotknutom území. Pri posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti z hľadiska predpokladaných vplyvov na životné prostredie a zvažovaní ďalšieho postupu v zmysle ustanovení zákona použil Okresný úrad Bratislava kritériá pre zisťovacie konanie podľa § 29 zákona o posudzovaní, uvedené v prílohe č. 10 zákona o posudzovaní, ktorá je transpozíciou prílohy č. III Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie.

Po preverení skutkového stavu možno konštatovať, že v oznámení o zmene navrhovanej činnosti boli uvedené predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na jednotlivé zložky životného prostredia a zdravia obyvateľov. Opis priamych a nepriamych vplyvov hodnotí Okresný úrad Bratislava na úrovni oznámenia o zmene ako dostatočný. V procese neboli identifikované také nedostatky alebo neurčitosti, ktoré by bránili v definovaní vplyvov. Informácie použité v oznámení o zmene navrhovanej činnosti sú dostatočné na to, aby bolo možné rozhodnúť podľa zákona o posudzovaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Okresný úrad Bratislava vyhodnotil predpokladané vplyvy súvisiace s realizáciou zmeny navrhovanej činnosti, s ohľadom na ich význam, vlastnosti a očakávaný rozsah (pravdepodobnosť, predpokladaný rozsah, predpokladaný účinok, trvanie, frekvenciu a reverzibilitu, vrátane možnej kumulácie s okolitými činnosťami), ako environmentálne prijateľné.

ale ide o šablónovitý text používaný univerzálne všetkými okresnými úradmi v zisťovacích konaniach v identickom znení (napr. rozhodnutia č. OU-BA-OSZP3-2025/506760-021, OU-BA-OSZP3-2025/501731-0556737/2025, OU-ZA-OSZP3-2025/059544-0215271/2025, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-SC-OSZP-2025/022637-024, OU-DS-OSZP-2025/032739-018, OU-DT-OSZP-2025/000200-052, OU-HC-OSZP-2025/00022, OU-GA-OSZP-2025/015559-017, OU-MA-OSZP-2025/012021-019, OU-PD-OSZP-2025/014661-030, OU-ZM-OSZP-2025/000803-023, OU-NO-OSZP-2025/022846-016, OU-CA-OSZP-2025/015208-011, OU-HC-OSZP-2025/000799, OU-BA-OSZP3-2025/447470-016, OU-GA-OSZP-2025/011492-008, OU-LC-OSZP-2025/010571-011, OU-SK-OSZP-2025/004905-021, OU-NR-OSZP3-2025/040153, OU-NZ-OSZP-2025/005999-041, OU-GA-OSZP-2025/009083-008, OU-BB-OOP3-2025/020974-012, OU-ZA-OSZP3-2025/050714-012, OU-PD-OSZP-2025/014661-020 či OU-TT-OSZP3-2025/055267-019 alebo OU-DS-OSZP-2025/025271-023) . To má za následok, že nielenže nie je zrozumiteľné a preskúmateľné ale aj pochybnosť, že sa vôbec vecou riadne a zaoberal – ide o podozrenie z porušenia základnej zásady akéhokoľvek administratívneho konania a to zásady vecnej správnosti a procesnej hospodárnosti podľa §3 ods.4 správneho poriadku podľa ktorej „Správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“

Spôsob rozhodovania okresných úradov naprieč Slovenskom indikuje absolútnu absenciu akéhokoľvek metodického riadenia tejto agendy zo strany MŽP SR, čo sa prejavuje absolútnou arbitrárnosťou a svojvoľnosťou rozhodovania úradov po Slovensku.

Rovnaké právne vyhodnotenie je úplne identické pre akýkoľvek zámer navrhovanej činnosti bez ohľadu na lokalitu projektu, bez ohľadu na konajúci príslušný úrad, bez ohľadu na charakter projektu ako aj bez ohľadu na časovú verziu zákona o EIA, ktorý bol v rozhodnom čase účinný → čo preukazuje, že napadnuté rozhodnutia sú arbitrárne a svojvoľné; založené na arbitrárnom rozhodnutí úradu, ktorý sám seba devalvoval do pozície byrokratického štatistu.

Tým, že úrad sa nezaoberal kritériami zisťovacieho konania a neuvedol odkaz na ktoré z týchto kritérií pri rozhodovaní prihliadal sa nezaoberal svedomito a zodpovedne rozhodnou vecou pre zisťovacie konanie, čím spôsobuje aj následné procesné komplikácie a obštrukcie v dôsledku potreby takejto rozhodnutie preskúmať v odvolacom alebo súdnom konaní.

- 6) Podľa prvej vety §29 ods.17 aktuálneho znenia „nového“ zákona č.24/2006 Z.z. o EIA „Záväzné stanovisko zo zisťovacieho konania obsahuje hlavné dôvody, pre ktoré príslušný orgán rozhodol, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nebude posudzovať podľa tohto zákona s odkazom na príslušné kritériá uvedené v prílohe č. 10 tohto zákona, ako aj vlastnosti navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a opatrenia, ktorými sa má zabrániť alebo predísť významným nepriaznivým vplyvom na životné prostredie.“

Uvedená norma stanovuje obligatórne náležitosti výroku rozhodnutia zo zisťovacieho konania (je analogickým osobitným ustanovením k §47 ods.1 správneho poriadku, ktorý nahrádza pre neuplatňovanie správneho poriadku).

V rozhodnutí uvedené podmienky nie sú ani vlastnosťami projektu ale ani zmiernujúce opatrenia; ide o arbitrárne povinnosti, ktoré sú v skutočnosti len parafrázou zákonných povinností, ktoré musí navrhovateľ tak či tak splniť zo zákona.

Nenaplnila sa tak úloha zisťovacieho konania podľa §2 písm.d zákona o EIA „určiť opatrenia, ktoré zabránia znečisťovaniu životného prostredia, zmiernia znečisťovanie životného prostredia alebo zabránia poškodzovaniu životného prostredia“, nakoľko uložené podmienky smerujú k splneniu administratívnych povinností a nie k zmiernujúcim opatreniam.

- 7) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6;“ podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Nie je zrozumiteľné a preskúmateľné, ktoré konkrétne kritériá úrad pri rozhodovaní použil a na ktoré písomné stanoviská podľa §29 ods.4 a ods.5 prihliadal, ako a prečo.

Aj v tomto ide o nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť rozhodnutia:

- *nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodíť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť*

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

- *Za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť možno podľa názoru Najvyššieho súdu SR považovať také rozhodnutie správneho orgánu, z ktorého výroku nemožno zistiť, ako vlastne správny orgán vo veci rozhodol, prípadne výrok, ktorý je vnútorne rozporný. Pod tento pojem spadajú prípady, keď sa nedá rozoznať, čo je výrok, čo odôvodnenie, kto je účastníkom konania a kto bol rozhodnutím zviazaný. Medzi ďalšie dôvody nezrozumiteľnosti rozhodnutia správneho orgánu patrí rozpornosť výroku s odôvodnením, absencia právnych záverov vyplývajúcich z rozhodujúcich skutkových okolností, ako aj ich nejednoznačnosť. ... Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale i to, že v rozhodnutí absentujú skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k rozhodnutiu. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov je založená na nedostatku dôvodov skutkových zistení, o ktoré sa opierajú rozhodovacie dôvody. Za takéto vady možno považovať prípady, keď rozhodnutie je založené na skutočnostiach v konaní nezisťovaných, prípadne na dôkazoch získaných v rozpore so zákonom alebo prípady, keď nie je zrejmé, či nejaké dôkazy boli v konaní vykonané.*

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 6Sžf/1/2009)

- *Z ustanovenia § 47 ods. 3 správneho poriadku vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval. Podľa názoru správneho súdu zároveň argumenty a závery orgánu verejnej správy nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odôvodnenia musí rovnako plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle. O nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť ide vtedy, ak je rozhodnutie nejasné alebo protirečivé.*
- *Rozhodnutie orgánu verejnej správy musí byť vydané v súlade s právnymi predpismi, t.j. musí byť vydané príslušným orgánom verejnej správy, vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahovať predpísané náležitosti. Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 47 správneho poriadku, v zmysle ktorého musí rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Pokiaľ sa rozhodnutím nevyhovuje všetkým účastníkom konania, musí byť rozhodnutie riadne odôvodnené v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku, s uvedením, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.*
- *Podľa názoru správneho súdu argumenty a závery orgánu verejnej správy musia byť vyjadrené v rozhodnutí vydanom vo veci, nesmú vzbudiť pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti, z odôvodnenia musí plynúť vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami, ktoré orgán verejnej správy viedol pri hodnotení dôkazov na jednej strane a jeho právnymi závermi na strane druhej. Zároveň následne jasným a zrozumiteľným spôsobom orgán verejnej správy svojim odôvodnením dáva odpovede na tie skutkové závery, ktoré boli pre rozhodnutie rozhodujúce pri zachovaní primeranej miery logiky zrozumiteľnej nielen pre orgán verejnej správy, ale aj pre adresáta rozhodnutia. Rozhodnutie, ktorého odôvodnenie nespĺňa tieto náležitosti je nepreskúmateľné, pretože nedáva dostatočné záruky, že nebolo vydané v dôsledku svojvôle.*

(Rozsudok Správneho súdu Košice sp.zn. PO-2S/62/2021); poznámka: v danom prípade obsah odôvodnenia nevyplýva z §47 ods.3 správneho poriadku ale z §29 ods.12 až ods.15 zákona o EIA.

Rozhodnutie je konštruované tak, aby si čitateľ rozhodnutia domýšľal tie právne rozhodné skutočnosti ako aj vecné a právne vyhodnotenie zisteného skutkového stavu; resp. aby sa spätne dalo akože argumentovať, že „veď táto časť rozhodnutia niečo osvedčuje“ a „hentá časť rozhodnutia niečo osvedčuje“. Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA; plagiát a obsiahle preberanie rozsiahlych častí zámeru má vyvolať zdanie, že rozhodnutie bolo vydané na základe dôsledne vyhodnoteného skutkového stavu a za použitia kritérií zisťovacieho konania - hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia.

- 8) Podľa §29 ods.8 aktuálneho znenia „nového“ zákona o EIA „Pri určovaní, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, sa primerane použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na písomné stanoviská doručené podľa odsekov 5 a 6.“; podľa §29 ods.6 zákona o EIA „Ak sú v lehote určenej podľa odseku 5 prvej vety doručené stanoviská od iných subjektov ako je uvedené v odseku 5, príslušný orgán takéto nevyžiadané stanoviská zohľadní a vysporiada sa s nimi v záväznom stanovisku zo zisťovacieho konania.“

Podľa súdneho výkladu normy citovanej normy rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu SR č. 1Svk/41/2023 konvalidujúceho rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365 platí:

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamená to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďovať voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamená automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci
- To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle, že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav veci, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie veci vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

Úrad vo vzťahu k vplyvu stanovísk na rozhodnutie uvádza:

Ku zámeru navrhovanej činnosti bolo doručených celkovo 10 stanovísk od dotknutých orgánov, ktoré boli súhlasné bez pripomienok resp. obsahovali pripomienky súvisiace s dodržaním všeobecne platných právnych predpisov a jedno stanovisko od verejnosti, dve stanoviská boli doručené po zákonom stanovenej lehote, tak sa príslušný orgán nimi nezaoberal.

Úrad nesprávne interpretoval stanoviská ako súhlasné; nikde z ich obsahu nevyplýva, že by nepožadovali ďalšie posudzovanie, ale uvádzali oblasti, ktorým sa mal úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie vecne a odborne venovať, vykonať ďalšie skutkové zisťovanie (postupom podľa §29 ods.6 a ods.8) tak, aby odborná diskusia úradu, dotknutých orgánov, dotknutej obce a navrhovateľa objasnila okruhy tém, ktoré z doručených stanovísk vyplývajú ako skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci.

Namiesto toho príslušný úrad posudzovania vplyvov na životné prostredie automaticky a mechanicky prebral niektoré stanoviská dotknutých úradov ako podmienky rozhodnutia; tým konal v rozpore so skutkočným obsahom normy podľa §29 ods.7 zákona o EIA tak ako ho systematicky vykladá súdna moc.

Rozhodnutie je konštituované tak, aby sa predstierala (simulovala) činnosť podľa §29 zákona o EIA a súčasne tzv. screening podľa Smernice o EIA hoci v skutočnosti ide o svojvoľné a arbitrárne rozhodnutie na základe tzv. formulárového rozhodnutia, kedy sa len predstieralo, že doručené rozhodnutia majú vplyv na rozhodnutie hoci v skutočnosti ide o tzv. formulárové rozhodnutie.

- 9) V záverečnom vyhodnotení sa taktiež uvádza:

Okresný úrad Bratislava na základe komplexných výsledkov zisťovacieho konania, preskúmania a odborného posúdenia predloženej zmeny navrhovanej činnosti a dopĺňujúcich podkladových materiálov, zhodnotenia stavu životného prostredia v záujmovom území, doručených stanovísk orgánov štátnej správy a samosprávy konštatuje, že pri dodržaní všeobecne platných záväzných predpisov, vhodných technických a bezpečnostných a organizačných opatrení a podmienok určených v tomto záväznom stanovisku, nebude zmena navrhovanej činnosti predstavovať taký zásah do životného prostredia, ktorý by v značnej miere mohol ohroziť životné prostredie a zdravie obyvateľov, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto záväzného stanoviska. Navrhovanú činnosť je tak možné za predpokladu plného rešpektovania všetkých zákonom stanovených požiadaviek odporučiť k realizácii.

Uvedené rámcové hodnotenie zisťovacieho konania nie je pravdivé; nešlo o odborný proces hodnotenia vplyvov a to ani na strane príslušného orgánu, ktorý zisťovacie konanie procesne zastrešoval ale ani na strane dotknutých orgánov, ktoré mali chrániť verejný záujem z hľadiska im zverených oblastí.

Že zisťovacie konanie nebolo odborné naznačuje už plagiátorstvo príslušného úradu posudzovania vplyvov na životné prostredie; plagiátorstvo je jednou zo základných pracovných metód, ktoré sú v priamom rozpore s odbornosťou ba sú jej presným opakom.

Dotknuté orgány si však tiež neplnia svoje úlohy tak, ako majú vymedzené napr. v normatívne pôsobiacom rozsudku Súdneho dvora EÚ č. C-461/24 (participácia verejnosti v EIA konzultáciách). Kľúčový právny záver rozsudku C-461/24 je nasledovný:

EIA smernica nepredpisuje, aby členský štát automaticky musel umožniť verejnosti sa vyjadriť ku každému stanovisku odborných orgánov získanému v rámci konania — ak súčasne predkladá verejnosti všetky relevantné informácie pre EIA a dáva skutočnú možnosť participovať pred prijatím rozhodnutia.

Súd teda dospel k tomu, že:

- Nie je nevyhnutné, aby verejnosť musela predložiť svoje pripomienky konkrétne k stanoviskám orgánov, pokiaľ sú tieto stanoviská zahrňané do širších informácií, ktoré sa verejnosti sprístupnia včas (napr. do samotného posudzovacieho materiálu alebo EIA správy).
- Ak verejnosť má prístup k adekvátnym informáciám a čas na vyjadrenie, jej právo na účinnú participáciu je splnené, aj keď v domácom postupe neexistuje explicitné právo pripomienkovať len stanoviská orgánov.

Súd zdôraznil, že čl. 6 ods. 2 a 3 vyžadujú, aby verejnosť dostala včas a pred prijatím rozhodnutia všetky dôležité informácie, ktoré slúžia ako základ pre participáciu. To znamená:

- Informácie musia byť chronologicky sprístupnené pred tým, než sa uzavrujú možnosti rozhodovať;
- Verejnosť musí mať efektívnu možnosť vyjadriť sa, pričom „všetky možnosti musia byť otvorené“, teda pred tým, než je konečné rozhodnutie prijaté.
- Účinná participácia neznamená len formálne poskytnutie údajov — ale aj skutočnú možnosť ovplyvniť rozhodovanie tým, že verejnosť pozná, čo odborné orgány o projekte stanovujú.

Konzultácia sa v zisťovacom konaní realizuje formou doručenia tzv. nevyžiadaného stanoviska (ktorého názov odkazuje na obsah vyššie citovaného rozsudku) podľa §29 ods.6 zákona o EIA.

Je úlohou predovšetkým dotknutých orgánov, aby riadnou analýzou projektu zistili jeho silné stránky, slabé stránky, riziká či príležitosti (tzv. SWOT analýza) avšak nie ako biznisovú alebo marketingovú štúdiu ale ako všeobecne zrozumiteľné zhrnutie projektu. Následne sa má venovať odborne tým častiam projektu, ktoré sú nedostatočne spracované alebo ktoré vyžadujú ďalšie informácie tak, aby rozhodnutie zo zisťovacieho konania predstavovalo dostatočný skutkový základ k nasledovnému povoľovaciemu konaniu. Je totiž úlohou rozhodnutia zo zisťovacieho konania slúžiť ako tzv. podkladové rozhodnutie o predbežnej otázke. Podľa názoru Ústavného súdu SR č. IV. ÚS 14/2021-10

„medzi rozhodnutia orgánov verejnej správy predbežnej povahy treba zaradiť rozhodnutia o „predbežnej otázke“, pričom na povahu rozhodnutia nemá vplyv, či je učené orgánom, ktorý rozhoduje vo veci samej na začiatku konania o merite veci (a teda sporná otázka je posúdená ako predbežná otázka ním samým v rámci konania), alebo je o takej otázke rozhodnuté iným orgánom príslušným o takejto otázke rozhodovať samostatne. Tento druhý prípad predstavuje také rozhodnutia, ktoré v reťazení správnych rozhodnutí tvoria iba podklad pre nasledujúce rozhodnutie (iného) správneho orgánu. Sú to tzv. podkladové rozhodnutia, z ktorých až následne vychádza ďalšie rozhodnutie konečnej povahy, ktorým je zasahované do práv a povinností určitého subjektu. Pri

reťazení sú jednotlivé správne akty vydávané postupne a každý z nich smeruje priamo proti svojmu adresátovi, ktorému sú tiež samostatne oznamované. Správny súd potom na základe žaloby preskúma najskôr toto rozhodnutie konečnej povahy, pričom zároveň posúdi aj zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúmanie určený osobitný postup (§ 27 ods. 1 SSP). Od reťazenia sa odlišuje subsumpcia, pri ktorej je navonok vydávaný jediný finálny správny akt, ktorý subsumuje podmieňujúci správny akt alebo akty. Fyzická osoba alebo právnická osoba žiada iba o vydanie finálneho aktu a vydanie podmieňujúcich aktov iniciuje z úradnej povinnosti správny orgán príslušný na vydanie finálneho aktu. Konanie je tak koncentrované. Aj pre subsumované akty však platí to, čo pre reťazenie aktov, t. j., že sú posúdené v správnom súdnictve iba na základe žaloby podanej proti finálnemu rozhodnutiu. Medzi príklady reťazenia a subsumpcie patrí napr. vydávanie záväzných stanovísk a súhlasov dotknutých orgánov pre potreby územného konania alebo stavebného konania.“

Rozhodnutie zo zisťovacieho konania podľa §29 zákona o EIA je teda tzv. podkladovým rozhodnutím, ktoré je samo o sebe podkladom povoľovacieho konania. Splnenie podmienok sa v povoľovacom konaní overuje záväzným stanoviskom podľa §38 ods.4 (súlady) alebo ods.5 (nesúlady) zákona o EIA.

Záväzné stanoviská dotknutých orgánov teda musia byť určité, konkrétne, zrozumiteľné a určité, aby boli vykonateľné a preskúmateľné ako v súdnom konaní, tak aj v povoľovacom konaní. Musia obsahovať dostatočné skutkové zistenia, o ktoré sa opierajú a jednoznačné pripomienky k projektu.

Parafráza zákonných ustanovení pripomínajúca navrhovateľovi jeho zákonné povinnosti je absolútne nedostatočná a nevyhovuje ustanoveniam §2 písm.e zákona o EIA, t.j. aby rozhodnutie zo zisťovacieho konania predstavovalo dostatočný skutkový základ pre posúdenie projektu z hľadiska záujmov sledovaných zákonom o EIA. Obsahujú len všeobecné odkazy a parafrázy na všeobecné ustanovenia právnych predpisov bez skutkového zisťovania či má projekt predpoklad im vyhovieť v povoľovacom konaní alebo či existujú isté riziká alebo prekážky brániace ich naplneniu. Ide o nasledovné stanoviská dotknutých orgánov:

- list č. 27087/2025/SSP/78705
- list č. RÚVZBA/OHŽPaZ/12850/30018/2025
- list č. 25202/2025/ROP-002-P/71690
- list č. 9789/2025-5.1 53137/2025
- list č. 9974/2025/RŽP/39632/VV
- list č. MAGS OEaTI 61064/2025-556097

Všetky uvedené stanoviská sú podmienne kladné, resp. sú kladné s ďalšími požiadavkami na skutkové zisťovanie. V dôsledku §2 písm.e zákona o EIA je úlohou príslušného orgánu príslušné skutkové zisťovanie vykonať a to tak, aby sa predpoklad nezaťažovania územia nad zákonom ustanovenú mieru potvrdil a/alebo aby sa ustálili ďalšie relevantné informácie potrebné k povoľovacím konaniam. Vecné vybavenie úradom nespĺňa ani jedno z toho.

Príslušný úrad samotnú kladnosť akceptoval ako jediný a dostatočný dôvod pre rozhodnutie o ďalšom neposudzovaní, čo je v rozpore s právom v zmysle rozhodnutia 1Svk/41/2023:

- ak niektorý z dotknutých orgánov špecializovanej štátnej správy nenamietal voči záverom štúdie alebo odborného posudku, neznamena to bez ďalšieho, že štúdia alebo posudok netrpia nedostatkami, ktoré by mal žalovaný prehliadať, resp. ktoré by nemal právo a zároveň povinnosť podriaďiť voľnému hodnoteniu dôkazov
- kompletná zbierka súhlasných vyjadrení dotknutých orgánov ešte neznamena automatický právny nárok žiadateľa na to, aby sa navrhovaná činnosť neposudzovala podľa zákona EIA. Takéto vnímanie by odsúvalo prvostupňový orgán a žalovaného do pozícií štatistov, ktorých úlohou by bolo v zisťovacom konaní len zozbierať stanoviská oslovených a dotknutých orgánov a subjektov a oznámiť výsledok, kto je za a kto proti a podľa toho vydať rozhodnutie podľa § 29 ods. 2 a 11 zákona EIA. Správny orgán musí pri rozhodovaní vychádzať z úplného a presného poznania veci
- To znamená, že aj v prípade, že všetky písomné stanoviská podľa § 23 ods. 4 zákona EIA v znení účinnom v rozhodnej dobe boli súhlasné, nevznikla žalovanému povinnosť rozhodnúť v tom zmysle,

že sťažovateľom navrhovaná činnosť nebude predmetom posudzovania podľa zákona EIA. Aj kasačný súd zdôrazňuje, že príslušný orgán bol povinný s odkazom na §32 ods.1 správneho poriadku presne a úplne zistiť skutočný stav vecí, pričom je zrejmé, že vzhľadom na kritériá vymedzené v prílohe č. 10 zákona EIA a doručené písomné stanoviská bol povinný posudzovať vec komplexne. Presne takéto komplexné posúdenie vecí vyplýva aj z rozhodnutia žalovaného, ktorý svoju správnu úvahu o potrebe posúdenia navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie podľa zákona EIA aj náležite odôvodnil.

(Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Svk/41/2023 konvalidujúci rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 11S/84/2021-365)

Bolo teda úlohou príslušného orgánu vykonať doplňujúce dokazovanie prostredníctvom špecializovaného dopytu v zmysle §29 ods.9 zákona o EIA takej relevantnej osobe, ktorá by tieto otázky dokázala objasniť či bližšie vysvetliť.

Následkom vyššie uvedeného pochybenia sú aj nasledovné nezmysly a rozpory medzi podmienkami rozhodnutia a skutkovými zisteniami dotknutých orgánov (iba príkladom najviac do očí bijúce prípady; týka sa to však všetkých podmienok, ktorými sa ukladá povinnosť dodatočného skutkového zisťovania):

- Rozhodnutie obsahuje podmienku č.5. Otázka sadových úprav však bola v zisťovacom konaní podrobne a špecificky riešená nasledovne:

SADOVÉ ÚPRAVY

SÚČASNÝ STAV

Riešené plochy sa nachádzajú na nezastavanom rovinatom teréne pozdĺž južnej strany Panónskej cesty. Podľa Listu vlastníctva č. 3168 ide o plochy druhovo zaradené ako orná pôda, ostatná plocha, zastavaná plocha a nádvorie. Prevažne je územie bez stromového a kríkového porastu, avšak vyskytujú sa tu aj plochy súvislého stromového porastu ako zvyšku pôvodného lužného lesa v nivách zaniknutých dunajských ramien. Tieto porasty sú dendrologickým posúdením identifikované a posúdené. Je snahou väčšinu kvalitných existujúcich drevín integrovať do nezastavaných plôch novej urbanistickej koncepcie územia či už priamo na parcelách navrhovanej stavby, či v zámeroch v blízkom susedstve (liniový park, rozptyľová plocha zastávok MHD).

KONCEPCIA ZELENE

Koncept naturelu mestskej krajiny a usporiadania jednotlivých plôch a prvkov vychádza z urbanisticko-architektonického riešenia. V princípe sa jedná o určenie nosného verejného priestoru v podobe hlavnej ulice, ktorá dostala profil príjemného bulváru. Ostatných obslužných ulíc so svojimi alejami a verejne prístupných, no nie exponovaných pobytových priestranstiev medzi bytovými domami. Bulvár vo svojom profile segreguje jazdné pruhy automobilovej dopravy čím vytvára podmienky pre vznik verejnej zelenej liniovej záhrady, na ktorú budú kladené vysoké očakávania v jej poctivej ale zato pestovanej divokosti. Druhá skladby je nastavená tak aby výsadba pôsobila čo najrozmanitejšie. Táto záhrada bude rámovaná rigidnou alejou stredne veľkých stromov aby dali vyniknúť dominantnej náplni bulváru.

Porovnanie

Predmetom pripravovanej zmeny navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z.z. , na základe rozpracovanej dokumentácie pre územné rozhodnutie je priestor časti zóny (územia, lokality) v správe o hodnotení označenej „B“, v ktorom boli pôvodne navrhované objekty B1, B4, B6, B11 a B20. Časťou do tohto priestoru zasahoval objekt B2. Stavebné objekty v predloženej dokumentácii nie sú navrhnuté v rovnakom riešení ako boli v pôvodnom návrhu, ktorý bol predmetom povinného hodnotenia ukončeného záverečným stanoviskom MŽP SR 4242/04-1.6/ml zo dňa 23.10.2006 a ani v rozsahu, ako bolo rozhodnutie o umiestnení stavby.

Zo znenia podmienky č.5 nie je zrejmé či sa touto podmienkou myslí primeraná etapizácia sadových úprav tak ako boli opísané v odôvodnení rozhodnutia alebo sa tým myslí, že stavebník si z tohto konceptu sadových úprav vyberie len to, čo sám považuje za vhodné a primerané.

Uvedená informácia je obligatórnou náležitosťou každého stavebného projektu podľa §35 ods.6 písm.n „nového“ stavebného zákona č.25/2025 Z.z. a ZDS má záujem vedieť akým spôsobom sa predpokladá a záväzne určuje jeho projektové riešenie.

alebo nasledovné nedostatočné zistenia skutkového stavu vplyvu na vody a vodné útvary:

- Čo sa týka zelene, rozhodnutie zo zisťovacieho konania je zo zákona obligatórnym podkladovým rozhodnutím o predbežnej otázke vo výrubových konaniach podľa §82 ods.11 zákona č.543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a preto je nutné vykonať dostatočné skutkové zisťovania.

To údajne aj bolo spracované:

ZELEŇ

Územie je prevažne bez stromov a kríkov, avšak vyskytujú sa tu aj plochy súvislého stromového porastu ako zvyšku pôvodného lužného lesa v nivách zaniknutých dunajských ramien. Tieto porasty sú dendrologicky identifikované a posúdené. Príloha č. 6 predloženej dokumentácie na územné rozhodnutie) dendrologicky identifikované a posúdené. Rovnako sú identifikované stromy na výrub, s vyčíslením ich spoločenskej hodnoty ako podkladu pre náhradnú výsadbu. Je snahou väčšinu kvalitných existujúcich drevín integrovať do nezastavaných plôch novej urbanistickej koncepcie územia, či už priamo na parcelách navrhovanej stavby, či v zámeroch v blízkom susedstve (liniový park, rozptylová plocha zastávok MHD).

Nikde priamo v rozhodnutí sa však neuvádza ani počet stromov určených na výrub, ani ich zloženie a ekologicko-estetické zhodnotenie a ani spoločenská hodnota. Napadnuté rozhodnutie je teda nepreskúmateľné lebo nepostačuje, že sa tieto informácie dajú dohľadať v administratívnom spise:

nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov ide okrem iného aj vtedy, ak sa orgán verejnej správy riadne nevysporiada so všetkými námietkami účastníkov konania, prípadne svoje rozhodnutie neodôvodní. Rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak orgán verejnej správy svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodit' z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So226/04 zverejnený v Zbierke NS SR pod R 33/06)

- Podmienka č.10 ukladá do ďalšieho povoľovacieho konania vykonať ďalšie skutkové zisťovanie hydrogeologických podmienok, pričom sa však v tomto smere v konaní zabezpečilo skutkové dokazovanie so závermi, že nie je predpoklad rozporu s hydrogeologickými podmienkami. Preto je uloženie tejto podmienky nezrozumiteľné – je skutkové zisťovanie dostatočné a preto táto podmienka nesprávna a nemá čo vo výroku robiť alebo je skutkové zisťovanie nedostatočné a vyžaduje sa vykonať podrobnejšie posudzovanie vplyvov na životné prostredie z hľadiska vplyvu na vody a teda nesprávny je výrok o ďalšom neposudzovaní?

Ak vychádzame zo zásady vecnej správnosti a zákonnosti rozhodnutí, potom sa príslušný úrad riadil zásadou úplného skutkového zisťovania podľa §3 ods.5 správneho poriadku (§3 správneho poriadku sa uplatňuje v každom administratívnom konaní štátu bez ohľadu na spôsob derogácie správneho poriadku). Avšak potom to znamená, že napadnuté rozhodnutie je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné a nepochopiteľné ako pri jeho logickom výklade ale aj pri jeho legálnom výklade, lebo vplyv na vody je samostatným kritériom zisťovacieho konania podľa prílohy č.10 k zákonu o EIA.

Absencia hydrogeologického posudku je celkovo závažné pochybenie – ukázalo sa to aj pri príprave strategického parku Rimavská Sobota, čo malo zásadný vplyv na spôsobenie zbytočných ekonomických škôd štátu ako aj zbytočnej ekologickej ujmy:

Na realizáciu parku uzatvoril MH Invest, s. r. o., investičnú zmluvu s investorom Winkelmann Building + Industry výrobný závod. Kontrola ukázala, že pred podpisom zmluvy neboli vykonané základné požiadavky na rozbor územia a vytýčené územie nebolo pripravené na spustenie výstavby. Svedčili o tom chýbajúce radónové, archeologické, geodetické a pyrotechnické prieskumy. **Či chyby v projektovej dokumentácii, týkajúce sa použitých materiálov alebo hydrogeologického prieskumu.** Uvedené prekážky majú za následok neplnenie milníkov projektu, uvedených v investičnej zmluve, čo v praxi znamená porušenie zmluvných podmienok. V budúcnosti to môže viesť k dodatočným právnym a finančným následkom pre Slovenskú republiku, a taktiež môže viesť k prehodnoteniu zámerov investorov, ktorí plánovali priemyselný park využívať

(<https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=562603>)

Preto je napadnuté rozhodnutie buď nezrozumiteľné alebo je vydané na základe nedostatočného skutkového zisťovania.

- Preukázanie dobrého stavu vôd podľa Smernice o vodách č.2000/60/ES:

Vyjadrenie OÚ BA:

Preukázanie dosahovania dobrého stavu vôd podľa čl.4 Smernice o vodách č.2000/60/ES a to spôsobom uvedeným v §16 vodného zákona je samostatným konaním, ktoré je potrebné ako jeden z dokladov v rámci povoľovacieho konania v zmysle stavebného zákona. Z tohto konania vziđu podmienky, resp. opatrenia pre konkrétny zámer.

ZDS tvrdí, že nie je postačujúce, aby sa touto otázkou zaoberali úrady až v povoľovacích konaniach a to nielen pre to, že to vyplýva z §2 písm.e zákona o EIA ale aj preto, že to vyplýva z normatívne pôsobiaceho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ č. C-461/14, ktorého hlavné body sú:

- a) Súdny dvor rozhodol jednoznačne: Členské štáty sú povinné odmietnuť povolenie projektu, ak vedie k zhoršeniu stavu povrchovej vody, pokiaľ nie sú splnené podmienky výnimky podľa smernice. Nejde o politický cieľ, nejde o programový princíp, ale ide o tvrdé hmotnoprávne pravidlo. Orgány nemajú diskrečnú právomoc tento zákaz ignorovať.
- b) K zhoršeniu dochádza už vtedy, keď sa aspoň jeden kvalitatívny prvok zníži o jednu triedu, aj keď celková klasifikácia vodného útvaru zostane rovnaká.
- c) Súd odmietol argument Nemecka, že ciele smernice o vode sú relevantné len pre plánovanie povodí, nie pre jednotlivé projekty. SDEU výslovne zdôraznil, že povoľovacie orgány musia uplatňovať článok 4 smernice priamo pri rozhodovaní o konkrétnych projektoch.
- d) Projekt možno povoliť len vtedy, ak sú splnené všetky podmienky výnimky podľa článku 4 ods. 7:
 - i. neexistujú lepšie environmentálne alternatívy,
 - ii. projekt je vo verejnom záujme,
 - iii. prijímú sa kompenzačné opatrenia,
 - iv. výnimka je riadne odôvodnená.
- e) Dôkazné bremeno je na štáte/investorovi. Práve táto časť spôsobuje, že je potrebné v zmysle citovaného rozsudku vykonať všetky potrebné odborné skutkové zisťovania. Preto hoci nejde o judikát priamo týkajúci sa procesu EIA, ide o procedurálny postup o hmotnoprávnej predbežnej otázke, ktorá sa má zodpovedať už v procesoch zisťovania vplyvom na životné prostredie a preto sa systematicky cituje a uplatňuje spolu s judikatúrou C-263/08, C-115/09 a C-137/14.

Ani príslušný úrad posudzovania EIA ale ani navrhovateľ sa týmito otázkami nezaoberal a to napriek tomu, že túto otázku nadniesla konkrétny ekologický spolok vo svojom stanovisku → a to predstavuje ako procesné tak aj vecné pochybenie ako navrhovateľa, tak aj príslušného orgánu EIA.

Verejnosť nemá nárok na to, aby jej pripomienkam bolo vyhovené (hoci v danom prípade sa tak do veľkej miery stalo); má však nárok na odbornú diskusiu, ktorú majú v zisťovacom konaní zabezpečiť predovšetkým dotknuté orgány a iné relevantné odborné subjekty. Podľa precedenčného rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/21/2012:

„Najvyšší súd si záverom dovoľuje dať opakovane do pozornosti, že zo žiadneho zákona Slovenskej republiky, ani z Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosti, aby ich pripomienkam, ktoré podávajú procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, bolo vyhovené. Účelom prístupu k informáciám a účasti verejnosti na rozhodovacom procese, ako aj prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia zaručených týmto dohovorom je, aby sa verejnosť mohla nielen vyjadriť, ale najmä prostredníctvom odborníkov z oblasti životného prostredia predložiť kvalifikované pripomienky tak, aby sa hodnotiaci proces viedol bola odbornej vecnej roviny vzhľadom k cieľu (k tomu pozri bližšie rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžz/1/2010 z 28. apríli 2011 a sp. zn. 8Sžz/1/2010 z 27. januára 2011)“.

Príslušný orgán posudzovania EIA sa tým neriadil a zisťovacie konanie vykonal výlučne formalisticky bez skutočného záujmu o predmet konania, čo sa prejavuje v tomto bode naznačenými procedurálnymi a vecnými pochybeniami.

Z uvedeného je zrejmé, že dotknuté orgány sa verejnými záujmami životného prostredia v oblasti ich zverenej zákonom venovali nedostatočne, formalisticky, bez skutkového zisťovania a teda aj bez skutočného záujmu na napĺňaní svojich verejno-právnych úloh dotknutých orgánov chrániacich verejný záujem ochrany životného prostredia.

Z uvedeného je zrejmé, že aj príslušný úrad posudzovania EIA sa svojim vecným a procedurálnym povinnosťami venoval len formalisticky, bez skutočného záujmu na napĺňaní svojich úloh v zmysle

zákona o EIA, porušil pri tom viaceré právom (formou práva legis a/alebo formou práva iuris) predpísané procedurálne postupy a predpísané metodické postupy.

- 10)** Podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru „Každá Strana požiadala príslušné orgány verejnej moci, aby na účely preskúmania poskytli zainteresovanej verejnosti na základe žiadosti, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, bezplatne a ihneď, ako je to možné, prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa rozhodovacieho procesu uvedeného v tomto článku, ktoré sú dostupné počas účasti verejnosti, a to bez ovplyvnenia práva Strany na odmietnutie zverejnenia určitej informácie podľa článku 4 ods. 3 a 4. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 4, budú príslušné informácie obsahovať aspoň
- a) popis miesta činnosti a fyzikálnu a technickú charakteristiku navrhovanej činnosti vrátane odhadu očakávaných rezíduí a emisií;
 - b) popis významných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie;
 - c) popis uvažovaných opatrení na prevenciu a/alebo zmiernenie vplyvov vrátane vypúšťaných emisií;
 - d) netechnické zhrnutie vyššie uvedeného;
 - e) náčrt hlavných možností riešenia vypracovaných žiadateľom a
 - f) hlavné správy a odporúčania, ktoré boli v súlade s vnútroštátnym právom postúpené orgánu verejnej moci v čase, keď má byť zainteresovaná verejnosť informovaná v súlade s odsekom 2.“

Podľa §12 zákona č.17/1992 Zb. o životnom prostredí „(1) Prípustnú mieru znečisťovania životného prostredia určujú medzné hodnoty ustanovené osobitnými predpismi; tieto hodnoty sa určia v súlade s dosiahnutým stavom poznania tak, aby sa neohrozovalo zdravie ľudí a aby sa neohrozovali ďalšie živé organizmy a ostatné zložky životného prostredia. (2) Medzné hodnoty sa musia určiť s prihliadnutím na možné kumulatívne pôsobenie alebo spolupôsobenie znečisťujúcich látok a činností.“

Zámer ale ani rozhodnutie zo zisťovacieho konania neobsahujú kvantitatívno-kvalitatívnu analýzu rezíduí a emisií podľa čl.6 ods.6 písm.a a písm.c Aarhuského dohovoru či podľa §12 zákona o životnom prostredí a tak sa ani nezisťovala prípustnosť projektu podľa §11 zákona o životnom prostredí. Rozhodnutie je tak založené na nedostatku skutkového zisťovania (nedostatok kvantitatívnych parametrov rezíduí a emisií) a následne nesprávneho vecného vybavenia (absencia vyhodnotenia vplyvu týchto rezíduí a emisií).

Metodologické slabosti zámeru a rozhodnutia úradu s právnym dosahom

- 11)** V zámere a teda aj v rozhodnutí zo zisťovacieho konania chýba kvantifikácia vplyvov (sú tu len všeobecné slovné hodnotenia), hodnotenie významnosti vplyvov je subjektívne a neodôvodnené, absentuje odborná oponentúra podkladov investora, nie je vykonané hodnotenie najhoršieho možného scenára.

Zmena navrhovanej činnosti mala byť posudzovaná v plnom procese EIA, nie len v zisťovacom konaní, pretože mení rozsah a intenzitu vplyvov, má kumulatívne a dlhodobé environmentálne dôsledky a dotýka sa zdravia obyvateľstva a kvality života a v týchto smeroch bolo skutkové zisťovanie nedostatočné.

ZDS týmto žiada Okresný úrad Bratislava, aby odvolaním napadnuté rozhodnutie v zmysle §30 ods.9 písm.b zákona o EIA zrušil a vrátil na nové konanie.

ZDS sa hlási k svojej odbornosti, ktorú realizuje prostredníctvom personálneho substrátu svojho štatutára Bc. Marcela Slávika, ktorý s cieľom zvyšovať svoju odbornú právnu kvalifikáciu študoval právo na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave čo osvedčuje nasledovnými dokladmi:

- Bakalárskou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522349/>)
- Diplomovou záverečnou prácou (zverejnená: <https://www.academia.edu/143522415/>)
- Vysokoškolským štúdiom práva a štátnou skúškou z verejného práva ako aj celkovým vysokoškolským vzdelaním
- Celková činnosť ZDS od jeho založenia až po súčasnosť sú preukázaním odbornosti občianskej participácie vo veciach životného prostredia ako aj odbornosti pre agendu EIA ako aj pre environmentálne zodpovednú hospodársku politiku

ZDS žiada správny súd, aby výslovne uznal ZDS a jeho štatutára Bc. Marcela Slávika za odborníka na environmentálne právo, verejné právo a na participáciu verejnosti – a to nielen v teórii ale najmä v aplikačnej praxi s pozitívnymi výsledkami.

Tento podnet dávame na vedomie aj prof. Mgr. Jánovi Škrobákovi, PhD z katedry environmentálneho a správneho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského ako aj jej ďalším pracovníkom, nakoľko sa im toto vyjadrenie a táto žalobná vec rozhodne zídu na rozšírenie ich odborných právnych znalostí. Sledujeme tým prepojenie aplikačnej praxe s právnou vedou, aby kantori právnických fakúlt neboli len fiktívnymi papierovými odborníkmi, ale reálnymi.

Je to aj z dôvodu, že MŽP SR uzavrelo memorandum o spolupráci s Právnickou fakultou Univerzity Komenského pri legislatívnej a metodologickej činnosti MŽP SR (https://www.flaw.uniba.sk/fileadmin/praf/Tlacove_spravy/2025/Memorandum_MZ_P.pdf). Je preto potrebné, aby kantori univerzity mali prehľad o aplikačnej praxi a nepletli si pojmy a dojmy (nedopúšťali sa terminologickej, metodologickej alebo systematickej nepresnosti) lebo aplikačná prax vyvolala potrebu vysokej právnej kvalifikovanosti. Nie každému kantorovi sa to však v realite aj darí.

Z rovnakého dôvodu dávame tento podnet na vedomie dekanom verejných právnických fakúlt, predsedovi vlády Slovenskej republiky, predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky a predsedovi Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Je potrebné, aby právne autority začali odbornú diskusiu na túto tému a tu preniesli do novej systematiky SSP v podobe garancií pre zainteresovanú verejnosť pre reálny prístup k spravodlivosti vo veciach životného prostredia.

Prikazujem advokátovi JUDr. Jánovi Tkáčovi, aby vykonal všetky potrebné formálne a procesné úkony pred správnym súdom tak, aby tento prejav vôle bol riadne a včas pred správnym súdom uplatnený a aby tak vyvolal všetky ním legitímne predpokladané a očakávané účinky v zmysle nielen slovenskej legislatívy ale najmä v zmysle Aarhuského dohovoru a práva Európskej únie.

ZDS je občianskou odbornou inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania a formou presadzovania environmentálneho práva. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje a pri tom presadzuje európske stratégie obnovy prirodzenej biodiverzity v súlade s vnútroštátnou implantáciou strategickými plánmi (Národná stratégia ochrany biodiverzity, Národný program znižovania emisií Slovenskej republiky, Sociálno-klimatický plán) ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (<https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89>), kde je iniciátorom odbornej práce orgánov verejnej moci ale aj neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasť európskej zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk) a tak svojou súkromno-právnou iniciatívou prispieť k napĺňaniu ústavnej hodnoty environmentálne a sociálne zodpovedného hospodárstva a prispieť tak ku konkurencii schopnosti Slovenska a Európskej únie vo Svete (<https://www.consilium.europa.eu/sk/policies/competitiveness-compass/>).

- Zásady Integrity konania ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/>
- Environmentálne princípy činnosti ZDS: <https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/>

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS <https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in>, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,

Združenie domových samospráv | Marcel Slávik
Rovnianska 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava

+421 907 901 676

www.samospravydomov.org

www.enviroportal.org

www.climaterealityproject.com